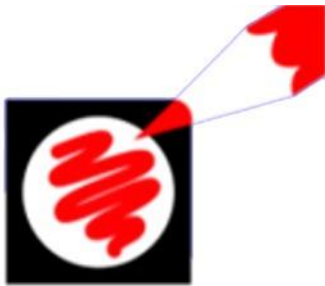

Verkiezingen

De verkiezingen (17 maart 2021) komen er weer aan en elke Nederlander (van 18 jaar en ouder met een paar kleine uitzonderingen, de zogenaamde stemgerechtigden) kan weer gebruik maken van zijn/haar DEMOCRATISCH RECHT om een 'VOLKSVERTEGENWOORDIGING' te kiezen.

Helaas heeft Nederland een parlementaire democratie en hebben de Nederlanders (zonder dat de overgrote meerderheid dat weet/begrijpt) slechts MARGINAAAL invloed op die volksvertegenwoordiging. Natuurlijk: tijdens de verkiezingen krijgt elke kiezer een stembiljet, ter grootte van een forse krant, onder de neus met rijen verkiesbare personen.

Let op: Nederland is verdeeld in 20 kiesdistricten waarbij een (politieke) partij (of personen binnen die partij) NIET binnen elk kiesdistrict op de lijst hoeven staan: het is aan de partij om binnen een kiesdistrict deel te nemen (of niet), wat op zich al vreemd is: als een partij binnen een bepaald kiesdistrict geen kiezers aantrekt zal er geen stem op hen worden uitgebracht en dus regelt zich dit – democratisch – vanzelf en is het onzinnig om 20 verschillende stembiljetten te drukken.

De kiezer kan nu, middels het plaatsen van een kruisje met rood potlood, aangeven door wie hij/zij vertegenwoordigd wil worden MAAR heeft diezelfde kiezer daarmee ook invloed op het feit dat die persoon wel of niet hem gaat vertegenwoordigen? Zoals gezegd: slechts MARGINAAAL!

Aangezien het huidige kiessysteem de SCHIJN wekt dat de kiezer een democratische invloed uitoefent, is het wel aardig te kijken naar hoe het systeem nu echt werkt (ik probeer het kort te houden en hier en daar bochten af te snijden maar het zal een fors document worden).

Als we het over 'verkiezingen' hebben, worden doorgaans de verkiezingen voor de 2^e kamer bedoeld: 150 plaatsen in die kamer worden verdeeld op basis van de uitslag van de ingeleverde geldige stemmen.

Uiteraard heeft Nederland ook nog een zogenaamde 1^e kamer (nog eens 75 personen) waarop we nog minder democratische invloed hebben aangezien de leden daarvan gekozen worden door de Provinciale Staten, die de burger dan wel weer kiest, via verkiezingen, maar via eenzelfde systeem als voor de 2^e kamer en dus per definitie met weinig invloed.

Huidige systeem

Na de 'verkiezingen' (het plaatsen van rode kruisjes door stemgerechtigden en tellen van de 'stemmen') wordt NIET in eerste instantie gekeken naar wie de MEESTE stemmen heeft gekregen en krijgen NIET die personen per definitie een plaats in de 2^e kamer!!

Vreemd genoeg wordt gekeken naar welke PARTIJ de meeste stemmen heeft behaald en aan de hand van een berekende kiesdrempel (een rekensommetje dat aangeeft hoeveel stemmen nodig zijn

voor 1 zetel in de 2^e kamer: aantal uitgebrachte geldige stemmen gedeeld door 150) wordt bepaald HOEVEEL ZETELS ELKE PARTIJ krijgt toegewezen!

Daarna gaat die PARTIJ bepalen WELKE personen op de toegewezen zetels komt te zitten, waarbij die partij KAN kijken naar het aantal voorkeursstemmen (*stemmen uitgebracht op een bepaalde persoon*) maar dat HOEFT NIET! Theoretisch kan een persoon binnen een partij de meeste stemmen verzamelen en toch geen zetel krijgen (*zal weinig gebeuren aangezien de partij daarmee vertrouwen verliest maar in theorie is het mogelijk*).

Daarna wordt nog wat geneuzeld met de zogenaamde 'restzetels' (*immers: het rekensommetje komt zelden netjes uit*) maar dat laten we hier korthedshalve achterwegen.

ERGO: het LIJKT alsof de kiezer een directe en democratische invloed heeft op de samenstelling van de 2^e kamer maar in werkelijkheid wordt dat in grote mate bepaald door de deelnemende partijen intern en onderonsjes tussen verschillende politieke partijen.

Na de verkiezingen ONDERHANDELEN (*koehandel?*) de FRACTIEVOORZITTERS welke partijen samen gaan regeren (*er kunnen zelfs partijen aangeven helemaal NIET te willen regeren ic deel te nemen in een kabinet!*), veelal onder begeleiding door een INFORMATEUR, dat wordt dan de COALITIE (*de partijen die via handjeklap hebben bepaald dat zij samen gaan regeren, en welke partijen zij uitsluiten van het regeren -de zogenaamde OPPOSITIE; zij die niet daadwerkelijk regeren maar zonder verantwoordelijkheden dwars kunnen gaan liggen i.c. het beleid van de regering bediscussiëren*). Ten slotte worden, onder de regeringspartijen/de coalitie, de ministers- en staatssecretarisposten verdeeld (*doorgaans door een formateur*); het KABINET.

Is daarmee recht gedaan aan de democratie in de zin dat de kiezers een rechtstreekse invloed hebben op de samenstelling van 'de regering'? Mijns inziens niet, aangezien de kiezer hooguit in redelijke mate invloed heeft op de verdeling van het aantal stemmen over de partijen en nauwelijks op de samenstelling van de coalitie en nog minder op de samenstelling van het kabinet!

Wijziging systeem ten behoeve van de vergroting van democratische invloed

In de basis zou het huidige systeem er bij gebaat zijn een enorme vereenvoudiging door te voeren. Aangezien, in het huidige systeem, uiteindelijk de macht bij de partijen ligt, zou een veel simpeler stembiljet, met daarop uitsluitend de namen van de politieke partijen in Nederland, meer dan voldoende zijn. De rest vind toch plaats buiten het zichtsveld, en de invloed, van de kiezer. Daarbij zijn ook de kiesdistricten overbodig geworden en kan heel Nederland hetzelfde stembiljet gebruiken.

Helaas komen we daarmee NIET tegemoet aan een verbetering in de democratische invloed van de Nederlanders, in tegendeel.

Om de invloed van de Nederlanders te verbeteren, zijn een aantal stappen nodig.

- a) Elke persoon die zijn/haar naam laat vermelden op het stembiljet zou, voorafgaand aan die vermelding, moeten worden ingezworen om, indien hij/zij daartoe voldoende stemmen behaald, niet alleen deel te nemen aan de coalitie maar ook, alweer als het aantal stemmen daartoe toereikend is, de hem/haar toegewezen ministers-/staatssecretarispost te accepteren en naar beste kunnen te vervullen. Op die wijze wordt de waanzin voorkomen van een aantal partijen/verkiezbare personen die wel deelnemen aan de verkiezingen maar uiteindelijk alle verantwoording afwijzen en uitsluitend in de oppositie willen plaats nemen (*en/of door een aantal samenwerkende partijen worden uitgesloten van mee-regeren*).

- b) Personen die tijdens een eerder functioneren in de regering ontslag hebben genomen of ontslag hebben gekregen (*naar huis zijn gestuurd*) zijn UITGESLOTEN van het zich verkiesbaar stellen; het is immers waanzin dat een persoon (*of personen*) die er eerder een zootje van heeft/hebben gemaakt en daarom ontslag hebben genomen (*moesten nemen*) of naar huis zijn gestuurd (*ontslagen zijn*) ooit nog een kans te geven er (*weer*) een zootje van te maken. Sterker nog: personen die ontslag hebben genomen i.c. ontslag hebben gekregen, dienen zich te verantwoorden tegenover een onderzoekscommissie die de mate van schuld, de eventuele strafbaarheid van het handelen en de daarbij behorende strafmaat bepaald. Ook zouden deze personen NIET in aanmerking mogen komen voor de vorstelijke uitkering die voormalige politici ontvangen maar gewoon ww of een uitkering moeten aanvragen. Op die manier zullen politici beter hun best doen, er minder een zootje van maken en, wetende dat ze afgerekend worden op hun daden, minder gemakkelijk deelnemen aan de verkiezingen.
- c) Beide voorgaande maatregelen (*a en b*) komen de omvang van het stembiljet ten goede; er zullen minder namen vermeld worden als er een 'regeerverplichting' is en als kabinetsleden afgerekend kunnen worden op hun handelen.
- d) Na afloop van de verkiezingen wordt een lijst met, op personen, uitgebrachte stemmen samengesteld: van meeste naar minste stemmen. Van welke partij de ontvangers van die stemmen afkomstig zijn is daarbij niet van belang.
- e) De 150 personen die het hoogste aantal stemmen heeft weten te vergaren krijgt per direct een zetel in de 2^e kamer; zij zijn immers door het volk verkozen als de volksvertegenwoordiging.
- f) De persoon die het meeste aantal stemmen heeft weten te vergaren wordt, automatisch, minister-president. Alle overige posten (*ministers en staatssecretarissen*) worden in onderling overleg tussen de overige 149 leden van de 2^e kamer verdeeld.
- g) Vooruitlopend op (*belangrijke*) beslissingen van de 2^e kamer (*bv wetswijzigingen, verplichtingen die de staat aangaat, inzet van substantiële delen van het belastinggeld, enz*), wordt het instrument van de VOLKSBEVRAGING gehanteerd: het Nederlandse volk krijgt daarbij de kans om aan te geven wat hun voorkeur is en de uiteindelijke beslissing moet, die voorkeur volgend, worden genomen.
- h) De Nederlandse burger moet (*meer*) invloed krijgen op de regering en daarmee ook in staat zijn (*burger-motie?*) om een lid van de 2^e kamer i.c. een lid van het kabinet naar huis te sturen. In dat geval komt de volgende op de lijst van behaalde stemmen (*d en e*) op die betreffende plaats. Betreft het de minister-president, dan schuift de persoon die onder de (*oude*) minister-president het hoogste aantal stemmen had verzameld, naar de functie van minister-president en wordt zijn/haar (*eventuele*) ministers-/staatssecretarisfunctie in onderling overleg opnieuw toegewezen.

Gaat een dergelijke verandering ooit plaats vinden?

Realistisch gezien: NEE, dit zal nooit gebeuren. Om een heel eenvoudige reden: de personen die hierover zouden moeten beslissen, een dergelijke wijziging moeten doorvoeren, zijn de personen die in het huidige stelsel juist baat hebben bij het huidige stelsel; zij hebben geen voordeel bij wijziging, eerder grote nadelen en DUS zal het nooit gebeuren.

Dat hoeft mij er echter niet van te weerhouden om na te denken over een systeem waarbij de Nederlandse burger, inclusief ikzelf, meer invloed krijgt en waarmee een (*mijns inziens*) beter democratisch bestel zou ontstaan.

Een schrijver van science fiction boeken (*volgens mij was het Orson Welles, maar dat weet ik niet zeker*) schreef ooit een boek over een wereldregering waarbij de wereld-president ad-random werd gekozen via een computer, uit alle mensen op de wereld die aan het leeftijds criterium voldeden, waarna die (*nieuwe*) wereld-president tegenstribbelend op zijn zetel werd geplaatst en daarna zijn uiterste best deed om die functie zo goed mogelijk te vervullen zodat hij/zij voortijdig/vervroegd mocht vertrekken.

Misschien ook niet de beste optie maar het is goed mogelijk dat een kandidaat die de functie absoluut niet ambieert het mogelijk beter doet dan de kandidaat die juist alles op alles zet om die functie te krijgen waarbij je minimaal vragen zou moeten stellen over de motivatie van die laatste kandidaat.

In deze dwaze tijden, waarbij corona en de maatregelen die het kabinet over ons uitstrooit, het cijfertjes denken (*bemettingen in plaats van ziekte en overlijden*) en het wondermiddel (*vaccinatie*) ons afleiden van ons leven (*ik zeg expliciet niet: ons 'normale' leven*) mijmer ik af en toe over onderwerpen die mij bezig houden en waarom het niet werkt zoals het waarschijnlijk zou moeten werken; ik mijmer over veranderingen om onze maatschappij te verbeteren, ik mijmer over zaken die mogelijk/waarschijnlijk nooit werkelijkheid worden, ik mijmer omdat ik het gevoel heb dat ons steeds meer de mogelijkheid tot dromen en ons hart volgen wordt afgenomen, ik mijmer omdat het plaatsen van mijn mijmeringen op facebook mij waarschijnlijk een ban op zal leveren of minimaal aanvallen van andere burgers die het niet met mij eens zijn en mij een 'wappie' willen noemen (*alhoewel ik dan soms toch mijn mijmeringen plaats*), ik mijmer omdat ik in mijn mijmeren geen grenzen hoeft aan te houden en mogelijk anderen aanzet om ook eens te mijmeren en hun mijmeringen met mij te delen 😊

Ik vind het heerlijk om te mijmeren (ook een heerlijk woord: 'mijmeren'),

Nico Smits, © 16 februari 2021